Kære Rådet for Visuel Kunst

Mit navn er Jona Borrut. Jeg er en dansk billedkunstner, født i 1979 i København. Jeg tog afgang fra Det Fynske Kunstkademi i 2015 og i sommeren 2020 flyttede jeg til Møn med min familie, hvor jeg nu bor og arbejder.

Jeg søger Rådet for Visuel Kunst om støtte til værkproduktion til min udstilling i Ole Vinters Room i foråret 2025.

Ole Vinters Room er en udstillingsplatform for stedsspecifikke kunstinstallationer beliggende i hjertet af Valbys bevaringsværdige håndværkerby fra 1953. Formålet med udstillingsplatformen er at skabe et mødested, som forener samtidskunsten, håndværket og arkitekturen. Udstillingslokalet ligger i forbindelse med det grafiske kunsttrykkeri Printers Proof, der er specialiseret i de klassiske grafiske teknikker såom intaglio, litografi og fotogravure.

Projektet jeg søger tilskud til, er baseret på et ønske om at facilitere et fordybelses-rum, hvor der zoomes ind på den gentagne, daglige og ordinære historie der omslutter Ole Vinters Room. Jeg vil undersøge de inde- og udeområder, der fungerer som beholdere af udstillingsstedets fysiske og psykiske aflejringer.
De væghængte værker skal derudover referere udstillingsstedets placering i et trykkeri. Jeg vil forholde mig til teknikker der hører ind under den paraply som dækker over "kunsttryk". Både de alment kendte som litografi og træsnit, men også teknikker der ligger i et grænseområde, såsom forskellige typer monoprints: Eksempelvis frottager og ler-tryk. Under et forudgående mini-feltarbejde vil jeg indsamle umiddelbart ubetydelige objekter, der ligger i forbindelse med udstillingsstedet. Det kan være plastikskrald, en sten, en kaffekop, m.m. Denne samling skal herefter gennemgå en proces, hvor de via forskellige teknikker afbilledes gentagne gange.
Eksempelvis skal objekterne pakkes ind i papir der gnides på med grafit, hvilket skaber et aftryk af emnet. Eller de skal bruges som forlæg for ler-tryk hvor jeg ved at trykke en type ler ind i en anden, tegner et omrids i ler. m. m. Kort sagt vil jeg eksperimentere med at portrættere de samme opsamlede objekter igen og igen via forskellige medier og derefter sammensætte dem i forskelllige kompositioner. Det er ikke nødvendigvis alle objekter der skal gennemgå præcis de samme processer.

Ved på forskellig vis, og gentagne gange at fremkalde det almindeligvis ubemærkelige fremfor det spektakulære, tror jeg på at nye sanseforbindelser kan skabes. Noget jeg mener har en afgørende betydning for vores trivsel. At være i stand til nærværende at betragte og beskrive de daglige uvæsentligheder, der omgiver os. Alt imens vi navigerer i en verden som er rundet af uendelige mængder af larmende og konkurrerende input.